

gen, naar den i Medhold af Loven seer sig tilstrækkelig opfordret til at forstaae den, som under Paavirkning af mange sørgelige Omstændigheder, i en ung Alder har forgaaet sig, idet man da kan lade Tiltale bortfalde, fordi man veed, man kan henvise ham til den Opdragelsesanstalt, som den paagjældende Mand har forestaaet, og hvis Frugter i de 25 Aar, han har forestaaet den, have været særdeles rige og velgjørende. En saadan Mand skal man efter min Mening ikke henvise til Forsørgelse ved Hjælp af Ministeriets Understøttelseskasse; han har Krav paa, at Rigsdagen viser ham, at den paafsjønner den Sver og Ufortrødenhed, han har udviist i Udøvelsen af sit Hverv, der paa mange Maader har været besværligt for ham paa Grund af de Personers Natur, med hvilke han har havt at gjøre, ikke alene medens de vare i Opdragelsesanstalten, men ogsaa efter at de have forladt den. Det er nemlig ogsaa en af hans Fortjenester, at han ikke blot har bidraget til at fjerne de onde Tilbøieligheder, men at han tillige med kjærlig Omhu har vaaget over dem, der have forladt Anstalten. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde: Ministeriet har jo sin Understøttelseskasse. Ja, en saadan har Ministeriet, men den Understøttelse, som kan gives af denne, kan i det Høieste blive 20 Rd. hvert Halvaar til Hunsleiehjælp, og større kan Beløbet ikke komme til at blive, om det ogsaa gives under en anden Benævnelse. Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand behøver at frygte for, at dette Exempel skulde drage tilfølgelse. Han nævnte beslagte Anstalter; men man siger vist ikke for meget ved at paastaae, at denne Mand rager saaledes frem, navnlig paa Grund af den lange Tid, hvori han har forestaaet Institutet, at man ikke udsætter sig for farlige Conseqventer ved her at vise ham den Begunstigelse, som Lovudkastet gaaer ud paa at vise ham. To Ting troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand kan være ganske vis paa; den ene er, at han ikke behøver at frygte for, at Forstanderen for Flakkebjerg Opdragelsesanstalt skal blive den rige Mand, som han betegnede, der kunde komme til at oppebære Pension under al sin Rigdom, og den anden er, det vil Erfaringen komme til at vise, at den

ærede Rigsdagsmand ikke skal komme til at frygte, at han i dette Tilfælde har stemt for at give denne Mand Pension.

Tscherning: Den ærede Justitsminister gik for en stor Deel ud paa at fremhæve denne Mand's Fortjenester. Derfor hans Udtalelse var rettet til mig, saa kunde han have sparet den; thi det har jeg gjort, dermed begyndte jeg og jeg har gjentagende udtalt det. Jeg tiltræder Alt, hvad Justitsministeren har sagt til Fordeel for Mandens Virksomhed og det, der er udrettet ved den; videre kan jeg ikke gaae, men saa haaber jeg ogsaa, at hvad jeg har at sige om denne Sag, ikke fra den Side vil blive angrebet. Jeg veed godt, at det er snildt at tale til Folks Følelser og lade, som man har overhørt, at det Samme er sagt fra en anden Side; men det styrker ikke Sagen. Det, der foreligger, er, om det er et Præcedens, og om der ikke er en anden Udvei, der er rigtigere og som svarer mere til, hvad der hidtil er gjort. Den ærede Minister har paa en haanlig Maade omtalt de Understøttelser, der gives af Understøttelseskasserne, som om det var noget Medværdigende at faae Understøttelser derfra, og som om det kun var 20-Rigsdalersviis der blev givet Understøttelse derfra. Den ærede Minister skulde ikke let komme til at haane de Understøttelser, der gives til troe Besiddelsesmand; men især skulde den ærede Minister vide, at der er hele Rækker af Pensioner, der ere indbefattede under Understøttelseskasserne, saasom Pensioner i Anledning af Drefundstoldens Ophævelse, Pensioner i Anledning af Dvarantainevæsenets Ophævelse og Pensioner, som ere givne ved mange saadanne Leiligheder. Endvidere er der Saadanne, som ikke ere pensionsberettigede, men som man dog har anerkjendt, at Willighed talte for, at de kom til at nyde Understøttelse af Staten, der have faaet og faae i 100-Rigsdalersviis derfra. Der gives idelig paa den Maade Understøttelser i 100-Rigsdalersviis til Betjente under Veivæsenet, som ikke ere pensionsberettigede, og det er til yderst hæderlige Mænd, som have udført en lang og tro Tjeneste paa Statens Vegne. Der er derfor ikke noget Uhæderligt i, at det, der tilflyder denne Mand, tilflyder ham fra Under-